

NAŠI SPONZORI

*Príjemnú, krásnu, slnečnú, žltú,
zelenú, mokrú, teplú, voňavú, vajíčkovú Veľkú noc
vám všetkým praje najmenšie kuriatko
z bertotovského kurníka*

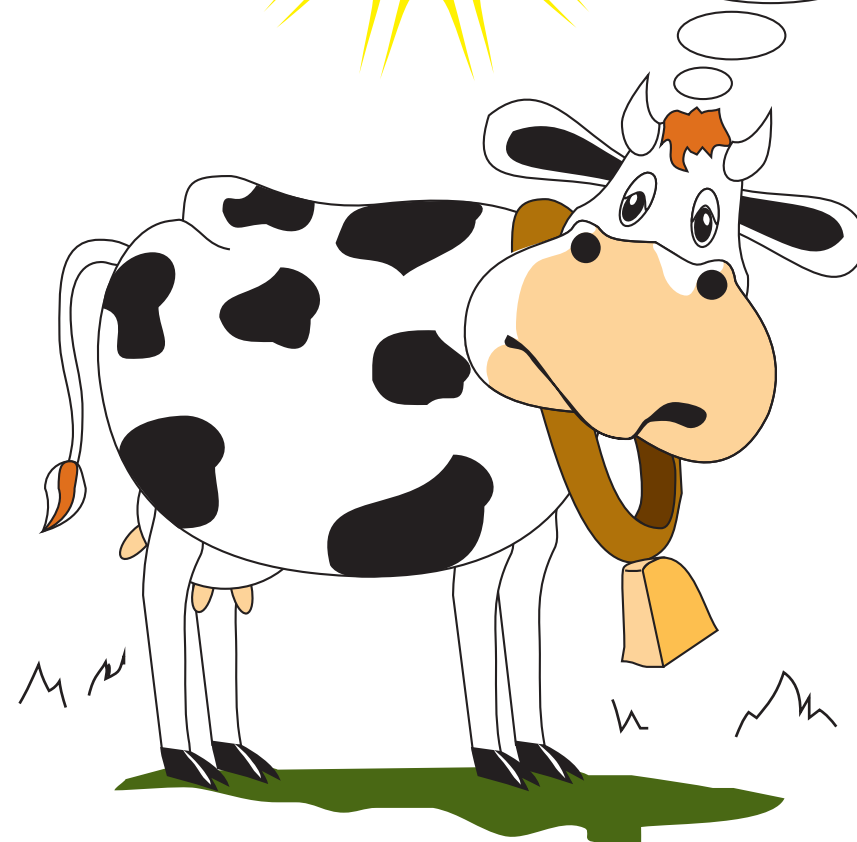

BERTOTOVSKÝ 2000/2001 BERTÍK[®]

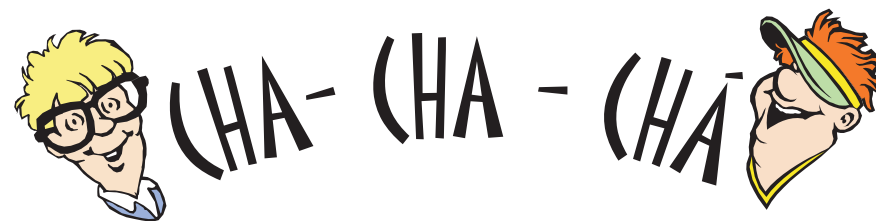
Časopis Základnej školy v Bertotovciach

*Ja nie som
šialená krava, aj keď
na prvý pohľad tak
možno vyzerám.*

DOPRAVNÉ značky

Pozor!
Priechod
pre chodcov

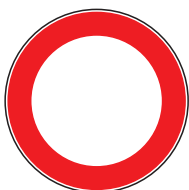
Pozor, deti!

Zúžená vozovka!

Tvar križovatky

Zákaz vjazdu
všetkých vozidiel

Zákaz vjazdu
cyklistov

Zákaz
zastavenia

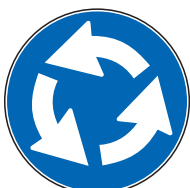
Zákaz
predchádzania

Cestička
pre cyklistov

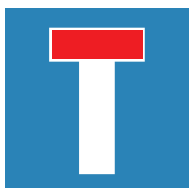
Prikázaný
smer jazdy

Kruhový
objazd

Diaľnica

Slepá cesta

Priechod
pre chodcov

Telefón

Čerpacia
stanica

Na televíznej obrazovke sa objaví nápis: Film, ktorý vám premietneme, nie je vhodný pre deti.

„Otecko“, pýta sa desaťročné dievčatko, „prečo ten film nie je vhodný pre deti?“ „Mlč, veď uvidíš!“

Fero šiel po ulici a na chodníku našiel zips: „Výborne! Ešte rifle a som frajer!“

Vnuk sa pýta dedka: „Dedko, čo ste robili, keď ste nemohli zaspáť?“ „Rátal som do troch.“

„Len do troch?“ „Nó, niekedy aj do pol štvrtej.“

U zubára:

„Čo to tu, prosím vás, stvárate? Veď ste mi vytrhli úplne iný zub, ako ste mali!“ „Len pokojne, o chvíľu sa k nemu dostanem.“

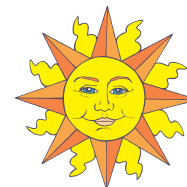
BERTÍK. Časopis pre deti v ZŠ v Bertotovciach, ktoré sa chcú zabávať, súťažiť a hrať. Vychádza štvrťročne. Jazyková úprava: Mgr. Milka Pištejová. Nápad, grafika, tlač a distribúcia: Mgr. Valentin Šefčík. Náklad : 60 výtlačkov. Všetky práva vyhradené. Bez písomného súhlasu je akékoľvek čmáranie, vysmievanie a ohováranie časopisu alebo jeho časti PRÍSNE ZAKÁZANÉ!!!

PRESKOČÍME DVADSAŤ METROV ?

Preskočíme, ale nie na Zemi! Jedine na Mesiaci. Mesiac je oveľa menší ako Zem, je oveľa ľahší a má menej hmoty. Preto i jeho príťažlivá sila je menšia ako príťažlivá sila Zeme. A keď je príťažlivá sila menšia, menšia je i váha predmetov. Príťažlivosť Mesiaca je šesťkrát menšia ako Zeme, preto každý predmet tam bude vážiť šesťkrát menej ako na Zemi: sedemdesiatkilový atlét necelých dvanásť kíl. Ale sila svalov sa nezmenší. Na Zemi urobíme polmetrový krok, na Mesiaci s rovnakým odrazom trojmetrový. Na Zemi sa rozbehne a skočíme tri metre, na Mesiaci pri takom istom rozbehu osemnásť metrov. Špičkoví skokani preskočia aj päťdesiat metrov! Pravdaže, v skafandri to bude o trochu menej.

AKÁ ĎALEKÁ JE CESTA NA SLNKO?

V rozprávkach sa hrdinovia mohli vybrať k Slnku aj peši. Ale v skutočnosti by sa k Slnku muselo letieť veľmi, veľmi dlho. Vzdialenosť k Slnku je neuveriteľných 150 miliónov kilometrov. Moderný expresný vlak idúci rýchlosťou 160 km/h by prekonal túto vzdialenosť za 100 rokov. Lietadlo letiace rýchlosťou 900 km/h by na to potrebovalo 19 rokov. A viete, že keby vám narástla ruka dlhá 150 miliónov kilometrov a dotkli by ste sa ňou Slnka, istotne by vám začala od 6000°-vej teploty horieť, tak by ste to ani nepocítili? Bolesť, šíriaca sa nervami rýchlosťou 36 metrov za sekundu by vám vošla do vedomia za 135 rokov! A toľko sa vám asi sotva podarí dožiť.

PRVOSIENKA

*Prvosienka, otvor očka,
zalej lúky, celý svet!
Jar už vraví, že nepočká
a keď mohla fialôčka,
môžeš aj ty vyrásť v kvet.*

*Zdvihni svoju žltú hlávku,
otvor kvietok maličký.
Premeň lúku na rozprávku,
nech neprídu o zábavku
motýle i včeličky.*

Valentín Šefčík

Na úvod...

“Fašiangy, Turíce, Veľká noc príde, kto nemá kožuštek, zima mu bude.”

Posledná marcová dekáda naozaj dáva za pravdu tejto ľudovej pranostike, ktorú poznáme aj ako ľudovú pesničku.

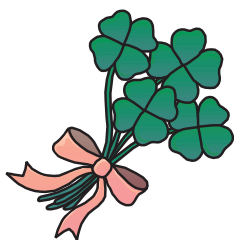
Po nenápadnej a na sneh chudobnej zime prichádza aj chudobná jar, ktorá je zatiaľ na teplé a slnečné dni dosť skúpa. Žiadne čudo. Zima sa veľmi nerada vzdáva svojej moci, a preto kvietkom, ktoré sa priskoro ukázali nad zemou, vie neraz mrazivo vyštípať nožičky.

V apríli nás čaká krásny sviatok – Veľká noc. Nepoznám nikoho, kto by sa na ňu netešil. Hádám len dievčatám nie je po vôli, keď ich prešibaní chlapci vyšibajú a vyoblievajú. Ale bez toho by Veľká noc nebola Veľkou nocou.

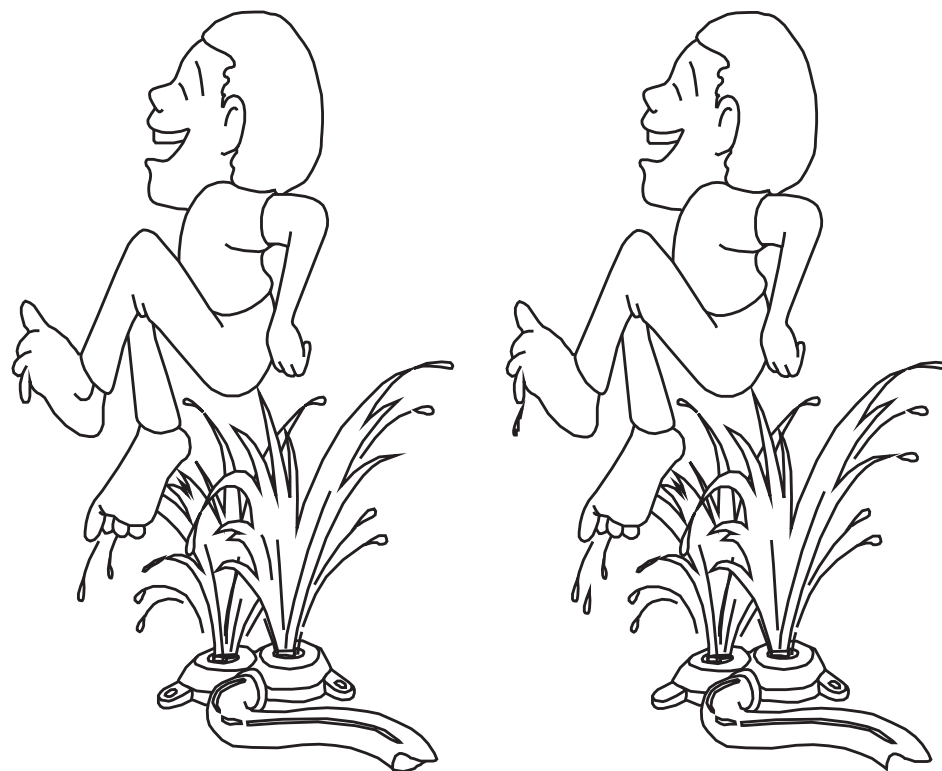
Jar je symbolom nového života. Všetko oživa, rodí sa nové. Tak to odjakživa funguje v rastlinnom a živočíšnom svete.

A čo svet žiacky? Tiež oživa a funguje naplno, alebo len prežíva a už sa nevie dočkať letných prázdnin? Je najvyšší čas posnažiť sa, zabojovať a opraviť známky, ktoré sa opraviť dajú, aby nás na konci júna nemusel strašiť biely papier, na ktorom sa v známkach odzrkadlí úroveň našich vedomostí. Prajem vám všetkým veľa šťastia.

riaditeľ školy

PRECVIČ SI POSTREH

Nájdeš 7 rozdielov medzi týmito obrázkami?

VÝROKY *lavíc* z bertotovských

„Aký význam majú pre nás sv. Cyril a Metod?“
„Že nás naučili čítať sväté písmo.“

„Ako vyzeralo mesto v stredoveku?“
„Boli tam len stromy, mamuty a soby.“

„Ako delíme slová?“
„Slová delíme na slaviky.“

„Ako sa volá časť kompasu, ktorá stále smeruje
na sever?“ „Vertuľa.“

„Ktorý je najvzácnejší hmyz?“
„Človek.“

„Ty si bol chorý. Čo ti bolo?“
„Mal som zatkaté pľúca.“

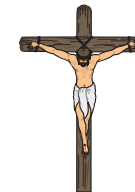
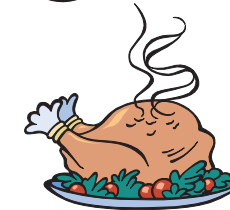
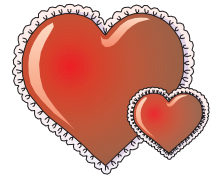
„Prečo nemôžu slnečné hodiny meškať?“
„Lebo nemajú baterku.“

Dobré, nie?

PATRIA VŠETKY OBRÁZKY K VEĽKEJ NOCI?

Tie, ktoré nepatria, môžeš preškrtnúť.

NIEČO O NAŠEJ OBCI

Dňa 16. februára 1947 osvetový divadelný krúžok zahral divadelnú hru v troch dejstvách od Ferka Urbánka Pytliakova žena. Režisérom bol riaditeľ školy Alexander Gargalovič. Predstavenie pre žiakov bolo odpoľudnia o 15,00 hod. a pre dospelých o 19,00 hod. Predstavenie sa vydarilo a videlo ho spolu 350 ľudí. Z hercov podali mimoriadny výkon Helena Marinicová v úlohe matky a Štefan Mašliar v úlohe pytliaka a korheľa.

Divadelný krúžok sa s touto divadelnou hrou zúčastnil aj na okresnej divadelnej súťaži v Sabinove. Získal 1. cenu v skupine D, za čo obdržal putovný pohár na rok 1947 a pohár za režisérstvo. Týmto víťazstvom obec Bertotovce už po druhý raz získava víťazstvo na takejto súťaži. Prvý raz to bolo 9. júna 1936. Režisérom divadelnej hry Mariša bol vtedy bývalý riaditeľ tunajšej školy Jozef Dudra.

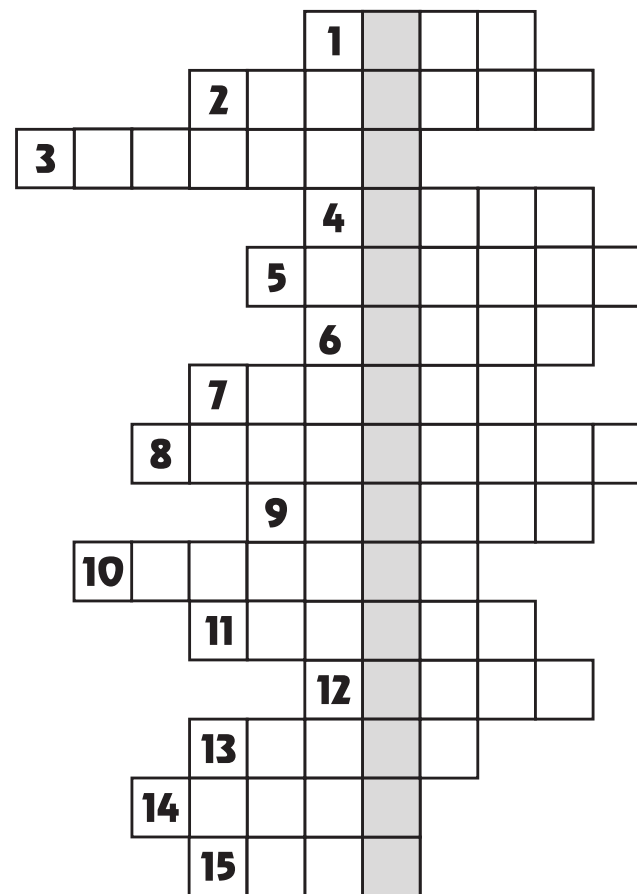
Vo februári 1947 bol usporiadaný kurz počtov pre občanov. Kurz navštevovalo 15 osôb. Celkove mu bolo venovaných 10 hodín. O tento kurz bol však malý záujem, hoc takýto kurz počtov bol veľmi potrebný pre tamojších občanov. Niektorí občania však radšej chodili do družstva a tam nečinne presedeli dlhé zimné večery.

13. apríla 1947 žiaci tunajšej školy zahrli divadelnú hru od Ferka Urbánka – Zlaté srdce. Hra bola veľmi nákladná a pekná. Výťažok 100 korún bol venovaný na zakúpenie kníh do knižníc v navrátených južných a východných územiach Slovenska. Hra bola zahraná pre žiakov a pre dospelých zvlášť. Hru videlo spolu 400 osôb.

(Podľa starej školskej kroniky. Pokračovanie
v budúcom čísle.)

JARNÁ KRÍŽOVKA

1. orgán zraku	9. opak bojazlivého
2. domáca obuv	10. chlpaté zviera
3. malý koník	11. rastie na smreku
4. dvojhrbé zviera	12. potreba na šitie
5. nebo	13. žije vo vode
6. horná končatina	14. dolná končatina
7. starý otec	15. 25:5=
8. má meniny 14. 2.	

Vymaľujte si

OBRÁZOK

STROJ NA NIČ

Stroj na nič je vynález,
akému niet páru.
Najviac som ním ohúril
spolužiačku Kláru,

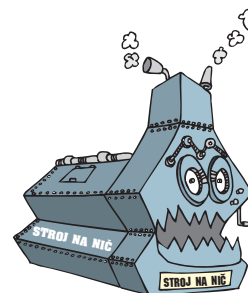
aj kamošov, ktorí sú
zvedaví a smelí.
A poviem vám, že ten stroj
je naozaj skvelý.

Je len trochu priveľký
a ťažký, no bieda.
Preťažko sa zapína
a vypnúť sa nedá.

Mám ho asi tri týždne
a už sa mi kazí,
horúčavy neznáša,
nenávidí mrazy.

Práca? Tá mu nevonía,
tuším sa jej bojí.
Nevie skrátka vôbec nič,
tak len v kúte stojí.

Preto som ho vyskúšal
iba zo dva razy.
A viem, že nič nespraví,
ani nepokazí.

KRAJČÍR

Krajčír Tušil bola smiešna osoba.
Všetko ušil, na všetko mal mieru.
Nosil sako, ktoré malo v útrobach
meter, kriedu, ba i jednu dieru.

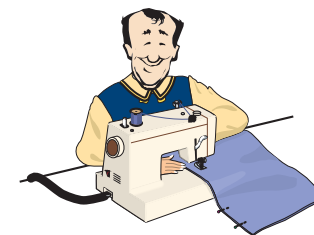
Každý deň šil od rána až do noci
blúzky, šaty, nohavice, sukne.
Nemal ženu, preto nemal pomoci
a bolo mu pri tom šiti smutne.

Raz mu čosi nové vošlo do hlavy.
Kúsky látok zošil niťou zlatou.
Tak si krajčír Tušil podľa predstavy
ušil ženu a vypchal ju vatou.

Bolo z toho veľké haló po meste,
sám netušil, v akej ostal brinde.
Smiali sa na krajčírovej neveste,
tak sa radšej odsťahoval inde.

Na ten príbeh mesto dodnes pamätá,
môžete sa kohokoľvek spýtať.
Nápis z jeho domu hlási do sveta
to, čo každý chodíva sem čítať:

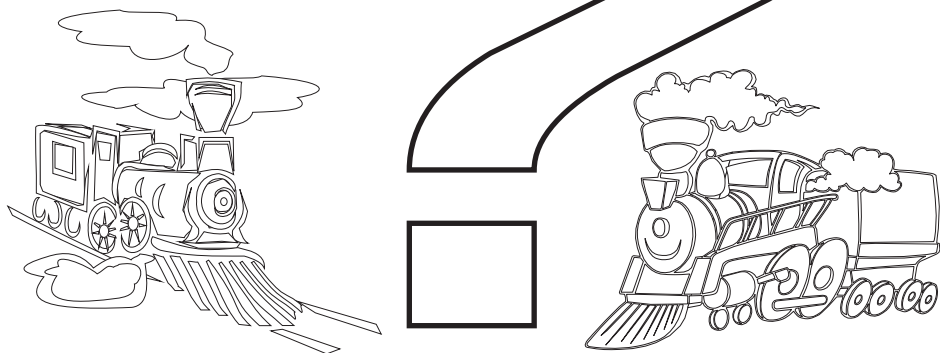
TU ŠIL
KRAJČÍR TUŠIL,
ČO SI ŽENU UŠIL.

Valentín Šefčík

HLAVOLAM

KTO
BUDE
BLIŽŠIE

Z Bratislavy odíde vlak do Prahy. Z Prahy odíde do Bratislavy vlak o hodinu neskôr. Oba vlaky idú rovnakou rýchlosťou. Ktorý vlak bude bližšie k Bratislave keď sa stretnú?

POUYAŽUJ

8

NAŠE PRÁCE výtvarné

Zuzka Stašiková

Marienka Stašiková

Lukáš Gargalik

Katka Gargaliková

13

Naše básne o jari

Zima sa nám skončila,
začína sa jar.

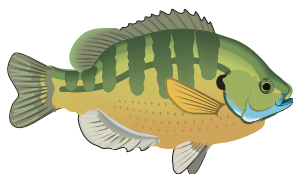
Lesy sa nám prebúdzajú,
vtáčky nám štebotajú.

M. Krajňáková, 1. roč.

Keď na lúku slnko svieti,
zlietne sa tam kopec detí.
Jar už prišla! Vedia o tom,
lastovičky letia k drôtom.
Schádzajú sa, rozprávajú
ako bolo v teplom kraji.
Deti všetko počúvajú,
veselo sa pritom hrajú.

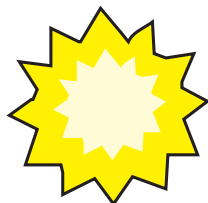
Z. Stašiková, 3. roč.

Vtáčik už šteboce,
vrana zas rapoce.
Slniečko už nebom pláva,
to sa d'etom dobre vstáva.

Poskakujú malé vrabce,
lebo im je teplejšie,
poskakujú vonku deti,
lebo im je veselšie.

Marienka Stašiková, 3. roč.

Keď plače ryba,
je niekde chyba.
Potok si spomína,
že stúpila hladina.
Keď plače celý deň,
je z toho povodeň.

M. Spišák, 3. roč.

Naše básne o jari

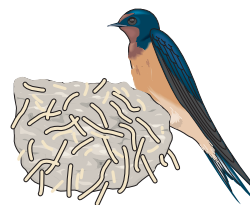
Hoci ešte vietor duje,
lastovička oznamuje:
"Trili, trili, moji milí!
Prilietam k vám až od mora
a prinášam jar do dvora.
A už sa mi práve marí,
že tu vidím pozdrav jari –
v tráve tíško ukrytá
snežienka nám rozkvitá."

V. Kubeková, 2. roč.

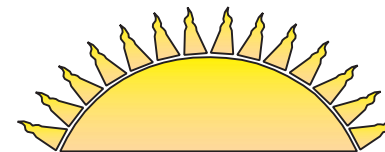
Lastovička k nám prilietá,
nebola tu už od leta.
Hľadá si svoj starý dom,
znovu bude bývať v ňom.

Katka Gargaliková, 2. roč.

Pani Zima, už sa ber!
Jar k nám ide, to mi ver!
Po jari zas leto príde,
na prázdniny sa tešíme.

Marienka Stašiková, 3. roč.

V nedeľu bol zápas veľký,
futbal, to je ono!
Lietali sme ako včielky:
Miloš, Paťo, Tóno.
Ja som bežal ako guľa,
vyhrali sme deväť nula.

J. Vaško, 1. roč.

Jar je pekná, peknučká,
pre detičky zelenučká.
Jar potrvá do leta
a potom preč odlieta.

T. Gurčík, 2. roč.

VAJÍČKA

Druháčka Anička
maľuje vajíčka.
Tie vajíčka maľované
budú z veľkej lásky dané.

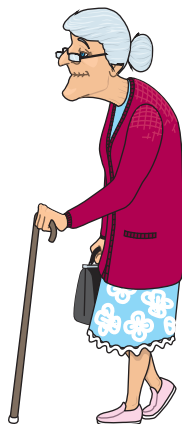
A. Spišáková, 2. roč.

BABKE A DEDKOVI

Ja mám babku,
mám i dedka.
Som ich chlapček,
radosť všetka.

Spolu sa my učíme,
pracujeme i hráme.
Prekvapenia im chystám.
Babka, dedko, rád vás mám!

J. Vaško, 1. roč.

PRETEKY

Išiel slimák Ekeky
na svetové preteky.
Zabudol si doma sveter,
veď preteky sú na meter.

M. Marinica, 4. roč.

MOJA MOKRÁ BÁSEŇ

Pri ceste tečie vodička,
v tej vode pláva rybička.
Keď nebude vetrík fúkať,
budem sa v nej aj ja kúpať.

Z. Stašíková, 3. roč.

O VEĽRYBE VILKE

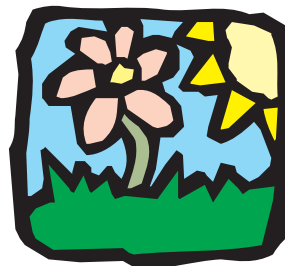
Žila raz pradávno v mori veľryba, ktorá sa volala Vilka. Rodičov už nemala, a preto jej hovorili sirota. Najradšej mala kamarátku Emku. Každý deň plávali spolu v mori a šantili. Raz sa Vilka rozhodla, že navštívi svoju tetu Izidoru. Ale cestou k tete zabľúdila a stratila sa. Zachránil ju rybí princ, keď jej ukázal správnu cestu. Vilke sa veľmi zapáčil, a preto sa zaňho vydala a žila s ním v jeho kráľovstve. Ale po čase jej bolo smutno za svojím starým domovom. Rozhodla sa, že odíde. No princ jej povedal, že ak odíde, už nikdy nebude šťastná. Vilka sa rozplakala a ronila slzy donekonečna. Jej muž plával s ňou a jediná slza, ktorú vyronil, spadla na ňu. Vtedy sa princ premenil na človeka a vzápätí sa na človeka premenila aj Vilka. Vyšli z oceánu a odišli do sveta ľudí, kde v šťastí žili veľmi dlho. A každý večer chodievali k oceánu, aby zamávali svojim priateľom, ktorí žili hlboko pod vodnou hladinou.

M. Marinica, 4. roč.

JARNÁ KRÁSA

Jar k nám prišla zasa,
aká je to krása!
Zima bola bez snehu,
kvietky sú už na brehu,
na lúke i v záhrade.
A všetci sme v nálade.

M. Marinica, 4. roč.

JAR

Naša milá teta jar,
prírodu nám zobúdzaj.
Zaspievaj nám, vtáčik malý,
je tu prvý pozdrav jari.

Z. Gargalíková, 3. roč.

